ρῶ. Δαναοὶ Τρῶές τε νέκυν περὶ χεῖρας ἔμισγον:

ρλζ

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρὴ οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο.
ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος. ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον.
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν.
χάζεο· λεῖπε δὲ νεκρόν· ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι.
μή σε βάλω· ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος.
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσον μένος, οὔτε λέοντος.
οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει.
ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινε

ὥς θην καὶ σὸν ἐγώ: ὅτι ἀθετοῦνται ταῦτα λέγει ὑπὸ Μενελάου· ἐπὶ δὲ τ' Ἀχιλλέως πρὸς Αἰνείαν [illegible] οὐ λέγει [illegible] γὰρ μόνον [illegible] συναρπάσαι [illegible] ἐν ἐκείνῳ τῆς πατρίδος ἀφαιρεῖσθαι. ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω ἐς πληθὺν ἰέναι· [illegible] ἔστι τὸ μηδ' ἀντί[ος] ἵστασ' ἐμεῖο· τὸ δὲ ἔξω [illegible] πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω· φιλοσοφοῦσα γνώμη [illegible] πράξει· ὁ δὲ φρόνιμος προπεριοδεύει [illegible] καὶ προ[illegible] διὸ [illegible] λέγει [illegible] ἁμαρτίᾳ [illegible] μὴ μεταμελεῖ· [illegible] λέγει καὶ Πλάτων [illegible] καὶ σοφὸς [illegible] ἀπατηθεὶς [illegible] μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὡς [illegible] παθὼν ἔγνων. γνωτὸν ἐμόν: ὁ [illegible] ἐστὶ γὰρ μάλα τείσεις περὶ τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ [illegible] ἀδελφοῦ τίσεις [illegible].

καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλάχιστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ἕ φημι πόδεσσί γε οἷσι κιόντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
※ ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κε μευ ἄντα
※ στήῃς· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
※ ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο
※ πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφὲς ἦ μάλα τίσεις
› γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις.
χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
› ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος ἤτ' ἀλκῆς ἤτε φόβοιο.
ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
› νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

παραμυθία ἐστὶ [illegible] τοῖς λυπουμένοις ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου.

πιστὸν τὸ παρὰ [illegible] ἐξ ἀνδρὸς φελοῦ [illegible]

ὁ μονογενὴς καὶ ὁ ἀδελφὸς μετέλαχε· ἀρητὸν: [illegible] καὶ παραλαμβάνεται τὸ ὑπερβάλλον [illegible]. δειλοῖσιν: ὅτι ἀντὶ τοῦ δειλαίοις.

Πάνθῳ: [illegible]

καὶ ὁ Φρόντις ὡς θέτις(?)

ἤτ' ἀλκῆς ἤτε φόβοιο: ἤτοι τῆς ἀμφοτέρας [illegible]

οὐ διέρρηξεν ὁ χαλκός [illegible]

[illegible] ἤτοι ἐπὶ Τεσσάρων ἀντὶ ἀρητὴν ἔθηκας τὸν ἄρρητον ἤτοι [illegible] καταρατὸν [illegible] ἀρητὸν: [illegible] ἄλλως· ἐπ' ἐσχάτου ἀντὶ ἀρητὴν [illegible] ὑπὲρ [illegible] κατὰ τὸν ἄρηον [illegible] μόρον τὸν ἄρη [illegible] καταθέσασθαι [illegible] θρηνεῖν [illegible] καὶ θρήνοις.

ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου καὶ τὰ ἑξῆς: κατάπαυσα μὲν [illegible] θρήνου τὸ πάθος γενοίμην ἀνελὼν σε καὶ καρατομήσας [illegible] τὴν κεφαλήν σου καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῖς καὶ Φρόντιδι δίῃ· [illegible] τυραννικὴν καὶ ἐπεισθῆ [illegible] μέντοι [illegible] φροντίς [illegible] φρόνησιν [illegible] χαλκὸς

ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν [illegible] ἀπείρατον ἔσται [illegible] ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν· διαμένει τὸ οὐδ' ἀδήριτος· τὸ δὲ ἑξῆς ἀπείρητος πόνος ἔσται ἤτ' ἀλκῆς ἤτε φόβοιο [illegible] ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο [illegible] στομάχου θέμεθλα [illegible] ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος θέμεθλα δὲ [illegible]

νύξ' ἐπὶ δ' αὐ[τός]: [illegible] οὐ γάρ ἐστι περὶ [illegible] ὁ νόμος ὅμοιον [illegible] βαρείῃ χειρὶ πιθήσας· τοῦ πράγματός ἐστι τὸ ἐπιθέμεν [illegible] χεῖρα τὴν μεγάλην [illegible] ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο· τοῦτο [illegible] τὸ στόμαχον λέγειν τὸν λάρυγγα· εἰ γὰρ τὸ στόμα τῆς κοιλίας [illegible] ἀντικρὺ διὰ τοῦ αὐχένος [illegible]

† αἵματί οἱ δεύοντο: ὁ ζηνόδοτος γράφει χαρίτεσσι μέλαιναι [illegible] ἐργασίαν τῆς κόμης ἀλλ' ἐπεὶ περὶ τὸν πατρόκλου τριχῶν εἶπε μιανθῆσαν δὲ ἔθειραι [illegible] παραμυθίαν ὁ ποιητὴς παρέμαθε καὶ τὴν ἄμορφον [illegible] πλοχμοί θ'. οἳ ὑπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συνεσφιγμένοι ἦσαν· τινὲς δὲ [illegible] ἀλλὰ θαυμάζουσιν οἱ [illegible] οὐκ ἔστι [illegible] τὸν χρυσὸν [illegible]

χαρίτεσσιν ὁμοῖαι: ἀντὶ τοῦ ταῖς τῶν χαρίτων κόμαις ἴσοι, [illegible] ἀμόρφωτος [illegible] καὶ κύπριοι χάριτας [illegible] τὰς συνεστραμμένας καὶ [illegible]

οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνήρ: ποσειδῶν καὶ ἀθηνᾶ περὶ τῆς ἀττικῆς [illegible] καὶ ποσειδῶν μὲν [illegible] τῆς ἀττικῆς [illegible] ἀθηνᾶ δὲ ἐλαίαν [illegible] κέκροψ οἱ [illegible] τῆς ἀττικῆς [illegible] θεοῖ προσένειμε [illegible] ὁ θάλασσα [illegible] φυτὸν τῆς ἐλαίας [illegible]

ἀναβέβρυχεν ὕδωρ: ζηνόδοτος [illegible] ἀναβέβρυχεν [illegible]

ρλη

ρλθ

[illegible] καὶ [illegible]

ὑπὸ ... [illegible]

ἔνθα κε ῥεῖα φέροι: [illegible]

ἀνέρι εἰσάμενος: [illegible]

ἕκτορ νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις: [illegible]

αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι·
πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο·
οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ·
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέστρεψε, καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
τοῖον πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην εὔφορβον
ἀτρείδης μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθὼς,
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ ἥτις ἀρίστη.
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
δῃῶν· ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ.
ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι μενελάου κυδαλίμοιο.
ἔνθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα πανθοΐδαο
ἀτρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο φοῖβος ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ ἕκτορ' ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον ἄρηϊ,
ἀνέρι εἰσάμενος, κικόνων ἡγήτορι μέντῃ·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων

Πατρόκλῳ περιβάς· προστὰς περὶ νεκρὸν Πατρόκλου. πρόσθεν γὰρ ὁ Εὔφορβος ἀνεῖλεν αὐτόν [illegible] οἱ Δάρδανοι Τρῶες καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ Τρώων τὸν ἄριστον ἔφη ὁ γὰρ ἄριστον ἀνελὼν ἄριστος [illegible] τὸν ἄριστον :–

ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ἀτρέος υἱὸς
Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας.
πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο
ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται.
εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
αἰδεσθείς, μή πώς με περιστήωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
τώ μ' οὔ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται

(Left margin glosses:)
ὁ παρὰ τὴν τομὴν ... γενέσθαι τὸ ὄνομα
μετὰ τοῦ ... βραχείας τῆς ... μα ... ἐμφαίνει
... καὶ λίπω ... τρέπτεον ... πρὸς
χάριν τῆς νεμεσήσεται μέμψηται
πρὸ ... τὸ ἐν ... λαβοῦμαι
ἀριστερὰ ... μαχεῖται

(Right margin scholion:)
Πάτροκλόν θ' ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς· ἀντὶ τοῦ τιμωρίας. καὶ μὴν ἠμέλει τοῦ ἕνεκα ἐμοῦ κεῖται τιμωροῦντος ... εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος· ὑποστικτέον εἰς τὸ αἰδεσθείς. οἱ δὲ εἰς τὸ πολλοί. ὁ γὰρ λόγος ... λείπει τοῦ ... τινος τοιοῦτον ὅς κεν ... μή τίς μοι Δαναῶν ... τὸ ... καὶ ἐνθάδε. ἐὰν δὲ ... Ἕκτορι καὶ Τρωσὶ μάχωμαι αἰδεσθείς ... μή πώς με περιστήωσ' ἕνα πολλοὶ ὄντες :–
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας· ... γενέσθαι τὴν ἀναχώρησιν προκατασκευάζει :–

ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι· ὅτε ἂν ἤρως ... ἀνδρὶ μάχεσθαι ὃν θεὸς τιμᾷ, πρὸς θεὸν μάχεται. ὁππότ' ἀνήρ· πῶς ἅμα πρὸς δαίμονα καὶ ἀνθρώπῳ τινὶ μάχεσθαι; ἀλλὰ τὸ πρὸς δαίμονα τοιοῦτόν ἐστιν ... οὐ γὰρ δαίμονι ... φωτὶ μάχεται τῷ ὑπὸ θεῶν τιμωμένῳ ... ὑπὸ θεῶν ... αὐτοῖς τοῖς θεοῖς μάχεται ... ὁ Τυδεὺς ... ὑπὸ ... ἐκ ... θεῶν ... γάρ φησιν ... καὶ ... ὑπερ ... θεοῖς ... οὐ ... πολέμοις ... ὑπὸ ... ὃν κε θεὸς τιμᾷ πρὸς δαίμονα ἀεὶ μάχεσθαι :– ... τιμᾷ ... τιμᾶν ... ὁ δὲ λόγος ... μὴ ... ἀεὶ μάχεσθαι ... τὸ γὰρ πρὸς δαίμονα ... ὡς καὶ πρὸς δαίμονα ...

† κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη: ὥσπερ κακοῖς τούτων εἴη φέρτατ(ον) ἐρύσασθαι τὸν νεκρὸν τῷ ἀχιλλεῖ· ἄλλως· ἐὰν πεσόντι ἀφαιρεθῇ καὶ τὴν τοῦ σώματος οἰκείαν ὑπομονὴν ὁ πάτροκλος· ἀλλ'· τὸν δὲ πεσόντα καὶ τοῦτον ἀποδείξει [illegible] κακὸν τὸ ἀμελῆ μηνύσῃ:— ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λίς: οὐ καθ' ὃ [illegible] [illegible] ὅτι φευγ' [illegible] ἄλκιμον [illegible] ὃν φησὶ μοῦ καθ' ἣν [illegible] τί πρὸς τὸν ἀμυνομένων [illegible] δὲ καλύσασθαι:— ἀπὸ σταθμοῦ δίωνται: [illegible] ἡ μὴ κλίσις παραιτεῖ:— παχνοῦται ἀέκων δέ τε: ὁ [illegible] [illegible] τῆς αὐλῆς τὴν διοριζουσαν τὴν [illegible] καὶ τὸν [illegible]. τὸ δὲ παχνοῦται [illegible] ἀπὸ τῆς μάχης [illegible]:— παπταίνων αἴαντα μέγαν: ὁ [illegible] τελαμώνιον αἴαντα· [illegible] τῆς ἰλιάδος [illegible] τελαμώνιος:—

ἀντὶ παραχωρήσαντ(ες) χωρήσαντ(ες): Ἕκτορι χωρήσαντ'. ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που αἴαντός γε, βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην.
ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης.
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν.
πηλεΐδῃ ἀχιλῆϊ. κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.
ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
τόφρα δ' ἐπὶ τρώων στίχες ἤλυθον. ἦρχε δ' ἄρ' ἕκτωρ.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο. λεῖπε δὲ νεκρόν.
ρμ ἐντροπαλιζόμενος. ὥστε λὶς ἠϋγένειος.
ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
ἔγχεσι καὶ φωνῇ. τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται. ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὣς ἀπὸ πατρόκλοιο κίεν ξανθὸς μενέλαος.
στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
παπταίνων αἴαντα μέγαν. τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἑτάρους. καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε φοῖβος ἀπόλλων.
βῆ δὲ θέειν. εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα.
αἶαν. δεῦρο πέπον περὶ πατρόκλοιο θανόντος
σπεύσομεν. αἴ κε νέκυν περ ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
γυμνόν. ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος ἕκτωρ.
ὣς ἔφατ'. αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε.
βῆ δὲ διὰ προμάχων. ἅμα δὲ ξανθὸς μενέλαος.
ἕκτωρ μὲν πάτροκλον. ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα.

σπεύσομεν πρὸς τὸν νεκρὸν ἀχιλλεῖ εἰσφέρωμεν προτροπήν· καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἦν τοῖς αἴαντι μάλιστα ὑπὸ ἀχιλλέως καταγνωσθῆναι μετὰ [illegible]:— Ἕκτωρ μὲν πάτροκλον: ὁ [illegible] πιτιμ[illegible] ὁ ἀρίσταρχος [illegible] οὐ γὰρ αὐτὸς ἦν ὁ ἕκτωρ ὁ σκυλεύσας τὸν πάτροκλον· ἀλλὰ πάντως περιιόντος ἀλλαχοῦ τὰ ὅπλα· [illegible] ἀπόλλων· ὁ δὲ αὐτὸν γυμνὸν [illegible] [illegible] θώρηκα [illegible] διὸς υἱὸς ἀπόλλων· ὁ δὲ διονύσιος τὸ στίχον φησὶν [illegible] πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα ἀντὶ τοῦ πατρόκλου:—

ἕλχ' ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ.
τὸν δὲ νέκυν τρῳῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠΰτε πύργον·
ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
αἴας δ' ἀμφὶ μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
ἑστήκει. ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν. ρμα
ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
ἄνδρες ἐπακτῆρες. ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει.
πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων.
ὣς αἴας περὶ πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἀρηΐφιλος μενέλαος
ἑστήκει. μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο πάϊς λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν·
β ἕκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
γ ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει. φύξηλιν ἐόντα.
φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
οἶος σὺν λαοῖσι τοὶ ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
οὐ γάρ τις λυκίων γε μαχησόμενος δαναοῖσιν
εἶσι περὶ πτόλιος. ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον.
σχέτλι'. ἐπεὶ σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον

α ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·

+ κάλλιπες. ἡ διπλῆ, ὅτι ταύρῳ ἐοικότα, οὐ κατηγορήματα, ὅσοι γ' ... ἀλλ' ἐπιλύσματα. — ζωὸς ἐών. ὅτι ὑπομιμνήσκει ... [illegible] ... εἰ μὴ τὸν πάτροκλον ἀνθελκύσαιεν καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχοιεν ... ἀνταπόδοσιν τὴν περὶ σαρπηδόνα· ἄριστος γὰρ οὗτος ... [illegible] ... τοῦ σώματος αὐτοῦ ... ἀνταποδίδοσθαι τὸν σαρπηδόνα ... τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος ὃς μέγ' ἄριστος ἀργείων παρὰ νηυσί. —

τῶ νῦν εἴ τις ἐμοὶ λυκίων: ἤτοι ὑποστικτέον ἀνδρῶν, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ᾖ ἴμεν. ὁ δὲ λόγος εἴη διόπερ εἴ τίς μοι πείθηται τῶν λυκίων οἴκαδε πορευόμεθα. ἢ ὑποστικτέον ... ἴμεν ... ἀπαρέμφατον ... [illegible] ... διόπερ νῦν εἴ τίς μοι πεισθῇ τῶν λυκίων οἴκαδε ὑποστρέφειν. ἀπόλοιτο ἂν ἡ τροία.

οἴκαδ' ἴμεν, τροίῃ δὲ πεφήσεται: τὸ πεφήσεται οὐκ ἔστιν ... τὸ πέφαται ... ὁ ἄριστος ἀχαιῶν ... ὄλεθρος φανήσεται. —

κάλλιπες ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
ὅς τοι πολλ' ὄφελος γένετο πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ
ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
τῶ νῦν εἴ τις ἐμοὶ λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
οἴκαδ' ἴμεν, τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
εἰ γὰρ νῦν τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη,
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται οἳ περὶ πάτρης
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἶψά κε πάτροκλον ἐρυσαίμεθα ἴλιον εἴσω.
εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα πριάμοιο ἄνακτος
ἔλθοι τεθνηιώς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
αἶψά κεν ἀργεῖοι σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα ἴλιον εἴσω.
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
ἀλλὰ σύ γ' αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῇ,
οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαιόλος ἕκτωρ·
γλαῦκε, τί ἢ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
ὢ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
τῶν ὅσσοι λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
ὅς τέ με φῂς αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
οὔ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·

+ λύσειαν καί κ' αὐτόν: ὅτι οὐκ ἐζήτησεν οἱ περὶ τὸν γλαῦκον ... ἀποκεκόμισται ὁ σαρπηδὼν εἰς λυκίαν ὑπὸ τοῦ ὕπνου καὶ τοῦ θανάτου διὸ φησὶν ἀντὶ ... τὸν πάτροκλον ... κομιεῖ ... —

καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα. οὗτος τὸν πάτροκλον ... ἀντὶ τοῦ σώματος τοῦ σαρπηδόνος. ... διδάξει ... φερομένων. τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος οὐκ ... τοῦ πατρόκλου ... ὑπερέχοντος ἀνδρὸς θεράπων. ... τὸ σαρπηδόνος ... κομίσονται τὸν πάτροκλον. —

οὐκ ἐτάλασσας: ... καὶ τρῆμον ὑπομεῖναι ... —

γλαῦκε τί ἢ δὲ σύ: ... —

τῶν ὅσσοι λυκίην: ... ἔμφασιν ... —

νῦν δέ σευ ὠνοσάμην: ... ἐπὶ ... —

ὅς τέ με φῂς: ... χρόνου. ... [illegible] ... —

ὑπομεῖναι

ἐρυσαίμεθα

ἀπ' ἐρ ... ονησεται

... ἔλοιτο

ῥηϊδίως ὅτε δ' αὐτός. ὁ δὲ κατὰ μέρος καὶ ἰδίως ἐπιμένοχ τὸ ὅτε δ' αὐτὸς. ἐλλιπὲς γάρ. ἢ οὕτως εἰπεῖν· τότε δ' αὐτὸς ἐποτρώει ἢ προσυπακουόμενον ἔξωθεν τὸ ἐστι, ὡς γίνεσθαι τὸ πλῆρες ἐστι δὲ ὅτε καὶ αὐτὸς ἐποτρύνῃ μάχεσθαι:—

ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο

ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ. καὶ ἀφείλετο νίκην

ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρώει μαχέσασθαι·

ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵστασο. καὶ ἴδε ἔργον.

ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι ὡς ἀγορεύεις.

ἤ τινα καὶ Δαναῶν. ἀλκῆς. μάλα περ μεμαῶτα

σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος·

ὣς εἰπὼν. Τρώεσσιν ἐκέκλετο. μακρὸν ἀΰσας·

Τρῶες καὶ Λύκιοι. καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί·

ἀνέρες ἔστε φίλοι. μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

ὄφρ' ἂν ἐγὼ Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω

καλά. τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς·

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ

δηΐου ἐκ πολέμοιο. θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους

ὦκα μάλ'. οὔπω τῆλε. ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών.

οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.

στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου. ἔντε' ἄμειβεν.

ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν

Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν. ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δῦνε

Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος. ἅ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες

πατρὶ φίλῳ ἔπορον. ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε

γηράς. ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς

τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο.

κινήσας ῥα κάρη. προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

ἤ κε περ ἀνδρός / ἀφείλετο

παρ' ἐμὲ ἵστασο· παρ' ἐμοὶ στῆθι

κρειπνοῖσι· ταχυτάτοις

οἱ ἄστυ / φέροντες

ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδί

καλὰ τὰ Πατρόκλοιο βίην: προσέδοκήσατο ἀντισθένους παθεῖν τοιούτον καὶ κινηθέντα ἐπὶ τοῖς πράγμασιν οἷς αὐτὸς ἐπηγγείλατο μηδ' ἡμῖν. ὁ δὲ ἐπιλέλησται μὲν ὧν εἶπεν. ἡ γενναία δὲ τὸν ὄγκον· ἀπὸ τοῦ κόσμου ἀξιῶν·—
καλὰ τὰ Πατρόκλοιο: οὗτος ἐν γὰρ ἐλογίσθη μηδὲν ἀξιόλογον δεδρακὼς διό ἐστι μεγάλως χαρακτηρίζει τὸ ἴσον ἀριστεῦσι τοιούτοις παραδίδοσιν. ἐπειδὴ μὲν οὐκ ὀρθῶς ἔχει τὰ δόξῃ ἀνατρέπει δὲ. οὐ κἀκεῖ αὐτὸν χιτῶνα. ὅπερ ἰσχυρὸν Ἕκτωρ μὲν Πατρόκλου ἐπὶ ἔντεα ἐχθρὰ ἀπηύρα. ἐπεὶ Ἀχιλλεὺς ἀπὸ μοίρης:—
δηΐου ἐκ πολέμοιο θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους: τὸ ἑξῆς ἐστι θέων ἐκίχανεν ἑταίρους ὦκα μάλα κραιπνοῖσι ποσὶ μετασπών. τουτέστι μεταδιώκων αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἢ ἐπελθεῖν μετ' αὐτοὺς ὡς ἀκολουθεῖν. οὔπω τῆλε· αὕτη αἰτία ἀποδέδοται τοῦ ὦκα αὐτοὺς καταληφθῆναι ὑπὸ Ἕκτορος· ἦσαν τῆλε αὐτοῦ καὶ μακρὰν κεχωρισμένοι:— ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών· ὡς καταφανῶς ἐκ τῆς σπουδῆς τὸ μετασπὼν δηλοῦν ὅτι οὐ δεσμία δὲ μετὰ ζήλου ἐπιτηδείως θέειν ἀν αιμύσσοντο μόνον

ὅτι μὴ μόνη κἀκείνων περὶ νόσου τοῦ:— οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα: θαυμαστικὴ οὗτος τοῖς ἐξ αἰσθήσεως ... κἀμὲ καὶ νυνὶ μεγαλοπρεπῶς σπουδῆς ἔσχηκε καταλαμβάνων τὸ φθάσαι. ... μέγιστον δὲ δεῖξαι τοῦ μὴ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας:— γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱός: ὅτι οὗτος ... ἀντὶ τοῦ γηράσας. περιπαθὲς δὲ τὸ ἐπιχαῖρον ἀρίσκεσθαι τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν:—

ἀ δείλ᾽· [illegible]

ἀ δείλ᾽ οὐδέ τί τοι: [illegible]

ὃς δή τοι σχεδὸν εἶσιν: [illegible]

τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε: [illegible]

τεύχεα δ᾽ οὐ κατὰ κόσμον: [illegible]

τῶν ποινὴν ὅ τοι: [illegible]

δέξεται Ἀνδρομάχη: [illegible]

δεινὸς ἐνυάλιος: [illegible]

ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι τεύχεα: [illegible]

ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον: [illegible]

φόρκυν τε χρόμιόν τε: [illegible]

ἆ δείλ᾽· οὐ δή τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν·
ὃς δή τοι σχεδόν ἐστι· σὺ δ᾽ ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
τεύχεα δ᾽ οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
εἵλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω·
τῶν ποινήν· ὅ τοι οὔ τι μάχης ἐκ νοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ᾽ ἥρμοσε τεύχε᾽ ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ᾽ ἄρα οἱ μέλε᾽ ἐντὸς
ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος·
ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι·
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ᾽ Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
τοὺς ὅ γ᾽ ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κέκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ᾽ ἀφ᾽ ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
ἀλλ᾽ ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν·
τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.

φόρκυν: [illegible]

οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος: [illegible]

ὅτι ἀπὸ [illegible]

προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν: [illegible]

τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω: [illegible]

† τοῦ τις νῦν ἰθὺς κατὰ τῶν πολεμίων. ἄλλως σκοπητέον ἢ ἀμοιβὴν ἀξίοι. ἀντὶ τῶν τροφῶν ὧν παρέχει αὐτοῖς ἀντι-
δοῦναι ταῖς χερσί:- ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστύς· ὀαρίζειν κυρίως ἐστὶ τὸ ὁμιλεῖν. νῦν δὲ μεταφορικῶς τὴν τοῦ π-
ολέμου ὁμιλίαν καὶ ὄλεθρον καὶ σφαγία· ὁ δὲ λόγος αὐτῷ γάρ ἐστιν ἡ τοῦ πολέμου ὁμιλία· ὁ ἐστιν οὕτως δ' ἂν τεθνάναι ἐν πολέμοις
καὶ σωθῆναι αὐτῷ γὰρ καὶ σωθῆναι πολεμοῦντα:- ἥμισυ τῶν ἐνάρων· οὕτως τοῖς ἀριστάρχου. κατὰ δο-
τικὴν τοῖς ἐσκυλευμένοις ἐνάρων δὲ λέγει ὧν περιέκειτο:-

τοῦ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος. ἢ ἀπολέσθω.
ἠὲ σαωθήτω. ἣ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
ὃς δέ κε πάτροκλον καὶ τεθνειῶτά περ ἔμπης
τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ. εἴξῃ δέ οἱ αἴας.
ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι. ἥμισυ δ' αὐτὸς
ἕξω ἐγώ. τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.
ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἰθὺς δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν.
δούρατ' ἀνασχόμενοι. μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
νεκρὸν ὑπ' αἴαντος ἐρύειν τελαμωνιάδαο.
νήπιοι. ἦ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
> καὶ τότ' ἄρ' αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον.
ὦ πέπον. ὦ μενέλαε διοτρεφές. οὐκέτι νῶϊ
ἔλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
> οὔ τι τόσον νέκυος περιδείδια πατρόκλοιο.
ὅς κε τάχα τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς.
> ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια. μή τι πάθῃσι.
καὶ σῇ. ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει.
ἕκτωρ. ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας δαναῶν κάλει. ἤν τις ἀκούσῃ.
ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γεγωνώς.
ὦ φίλοι. ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
οἵ τε παρ' ἀτρείδῃς ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ.
> δήμια πίνουσιν. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
λαοῖς. ἐκ δὲ διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

διὰ τὴν ἀριστεῖαν

ἀρίσταρχος καὶ δοκεῖ καὶ ἥμισυ τῶν ἐνάρων:-

οἱ δ' ἰθὺς δαναῶν βρίσαντες· ἑαυτοὺς καταπαίσαντες ἐπὶ τοὺς ἀχαιοὺς καὶ στερεώσαντες:-

οὐ ἀριστοφάνης ἀλλ' ἀρίσταρχος ... τοῦ ...:-

καὶ τότ' ἄρ' αἴας· ὅτι ... προσεῖπεν τὸν μενέλαον· ... ἐγὼ δ' ἐάσθαι ... κατὰ ... ποτὶ ... εἴ τι ... εἴ ποι ...:-

ἐν ἐνίοις ... οὐ μέγα ... ὁ ... βορρᾶ:-

οὔ τι τόσον νέκυος· ὅτι ἄδηλον πότερον περὶ νέκυος πατρόκλου. ἢ περὶ πατρόκλου τοῦ νέκυος γενομένου. ἀναστρέφονται τὴν πρόθεσιν ὅπως τὸ ἑξῆς γένηται περὶ νέκυος:-

ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ· ἐνταῦθα οὐ κατὰ ... τὴν πρόθεσιν ... ἀντὶ τῆς ὑπὲρ ... καὶ ἐνήλλακται ... ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἐμῆς κεφαλῆς· διὸ καὶ σημεῖον παράκειται:-

ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας δαναῶν κάλει ἤν τις ἀκούσῃ· δυνατὸν μὲν λέγειν ἐάν τις ἀκούσῃ διὰ τὸν κτύπον τῶν θορύβων. δυνατὸν δὲ καὶ οὕτως ἐάν εἴ τις ὑπακούσῃ καὶ μὴ καταφρονήσῃ:-

οὐδ' ἀλλὰ ... πεφεύγασιν ... ἐπί

... ἐκάστη

παρὰ τοῖς καὶ οἱ βασιλέες

οἵ τε παρ' ἀτρείδῃς ἀγαμέμνονι. κἀνταῦθα τὸ ἑλληνικὸν δέδεικται· οὐ γὰρ κατ' ἄνδρα κληθέντες οὐδὲ κατὰ πρόσωπον διαιρεθέντες συνέρχονται ἀλλὰ μόνοι παρ' ... ἕκαστος γὰρ αὐτῶν τὸ τοῦ ἀριστέως ὄνομα κυριώτερον ἢ γεῖ-
τον ... τῆς ὀνομασίας:- δήμια πίνουσιν· πρὸς τὴν ἀποστροφὴν οὐ γὰρ εἶπε πίνεται. δήμια δὲ τὰ παρὰ
τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσι:-

Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσίν· αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐκείνου προσθεὶς ὁ ποιητής. ἡ δὲ αὐτὴ χρῆσις Πάτροκλον ὑποκοριστικῶς παραχθεῖσα ... δεῖ τὸν πρόσωπον αὐτοῦ προσορᾶν· οὕτω μειλίχιος, οὕτω φιλέταιρον, οὐ τοσοῦτον ... ὡς καὶ τὸ ... τὸ ὄνομα ... ἐπεὶ πρόσωπα ... λοιδορεῖται. χαίροντος ... [illegible] :—

ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν·
ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
ὣς ἔφατ', ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο
βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,
τόσσῃ ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
ὄφρα ζωὸς ἔην, θεράπων Αἰακίδαο·
μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρῳῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν ἱέμενοί περ.

τῶν δ' ἄλλων· ὁ Ζηνόδοτος τούτους τοὺς στίχους ἠθέτηκεν· οὐ δύναται δὲ ἔχουσιν εἰς ἑκάστους πᾶσιν· ἁρμόζουσι τὸ μάθε... τῆς ὑπὲρ Πατρόκλου μάχης :—

ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι· προχοὰς ὁ μὲν λέγει τὰς ἐκβολὰς προχύσεις τῶν ποταμῶν, αὐτὰ τὰ στόματα. διιπετέος δὲ διοπετοῦς, οἱ γενόμενοι ὑπὸ Διός :—

ἠϊόνες βοόωσιν· τὸ ῥεῦμα φασὶ τὸν νομοθέτην μιμήσασθαι ... ἐν ἅπασιν ... καὶ προ... τοῖς ... καὶ ... διαπορῆσαι καὶ θαυμάσαντα κατακαῦσαι πάντα τὰ διασκευάσματα ... ὑδάτων ... ἡ τοῦ ... ἀναστροφῆς ... καὶ ἀλλαχοῦ χρῆται τῇ λέξει, οὐ ... κύματα ... :—

λαμπρῇσιν κορύθεσσι· ἐπὶ τιμῇ τοῦ Πατρόκλου τοῦ τεθνεῶτος ... καὶ ... τὸ σῶμα ... :—

μίσησεν δ' ἄρα μιν· ἰδίως κέχρηται τῇ λέξει καὶ ἀπαγγελίᾳ ... ἐμίσησε ... γενέσθαι κυσὶ τὸν Πάτροκλον :—

ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ ἀχαιοὶ
μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
αἴας· ὃς περὶ μὲν εἶδος· περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλεΐωνα·
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῒ εἴκελος ἀλκὴν
καπρίῳ· ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
ῥηϊδίως ἐκέδασσεν ἑλιξάμενος διὰ βήσσας.
ὣς υἱὸς τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος αἴας·
ῥεῖα μετεισάμενος τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας
οἳ περὶ πατρόκλῳ βέβασαν· φρόνεον δὲ μάλιστα
ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
ἤτοι τὸν λήθοιο πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
ἱππόθοος ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
δησάμενος τελαμῶνι περὶ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας.
ἕκτορι καὶ τρώεσσι χαριζόμενος. τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν· τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ·
τὸν δ' υἱὸς τελαμῶνος ἐπαΐξας δι' ὁμίλου
πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ
πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε·
κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ·
τῆλ' ἀπὸ λαρίσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε· μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν

ἔπλετ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι·
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίον μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
οἰκία ναιετάασκε πολλοῖσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῗδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχεν·
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα Φαίνοπος υἱὸν
Ἱπποθόῳ περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
ἤφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον· ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
Φόρκυν θ' Ἱππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων·
ἔνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκίῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε δέμας Περίφαντι ἐοικὼς
κήρυκι Ἠπυτίδῃ· ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
κηρύσσων γήρασκε· φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

αἰνεία· πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσασθε
ἴλιον αἰπεινήν· ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
πλήθεΐ τε σφετέρῳ καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
ὑμῖν δὲ ζεὺς ὁ πολὺ βούλεται ἢ δαναοῖσι
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον· οὐδὲ μάχεσθε·
ὣς ἔφατ'· αἰνείας δ' ἑκατηβόλον ἀπόλλωνα
ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' ἕκτορα εἶπε βοήσας.
ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων·
αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' ἀχαιῶν
ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας··
ἀλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστάς
ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
τοὶ ῥ' ἰθὺς δαναῶν ἴομεν· μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
πάτροκλον νηυσὶ πελασαίατο τεθνηῶτα·
ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν ἀχαιῶν
ἔνθ' αὖτ' αἰνείας λειώκριτον οὔτασε δουρὶ
υἱὸν ἀρίσβαντος λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον·
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος λυκομήδης·
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
καὶ βάλεν ἱππασίδην ἀπισάονα ποιμένα λαῶν.
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὅς ῥ' ἐκ παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
καὶ δὲ μετ' ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·

τὸν δὲ πεσόντ᾽ ἐλέησεν ἀρήϊος ἀστεροπαῖος·
ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων δαναοῖσι μάχεσθαι·
ἀλλ᾽ οὔ πως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
ἑσταότες περὶ πατρόκλῳ· πρὸ δὲ δούρατ᾽ ἔχοντο·
αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο πολλὰ κελεύων
οὔτε τιν᾽ ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει·
οὔτε τινὰ προμάχεσθαι ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων·
ἀλλὰ μάλ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ βεβάμεν σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι·
ὣς αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ᾽ ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ δαναῶν· οὐδ᾽ οἳ γὰρ ἀναιμωτί γ᾽ ἐμάχοντο·
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοις καθ᾽ ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν·
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ᾽ ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὐδὲ σελήνην·
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπί θ᾽ ὅσσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι·
οἱ δ᾽ ἄλλοι τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ᾽ αἰθέρι· πέπτατο δ᾽ αὐγὴ
ἠελίου ὀξεῖα· νέφος δ᾽ οὐ φαίνετο πάσης
γαίης· οὐδ᾽ ὀρέων· μεταπαυόμενοι δ᾽ ἐμάχοντο
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα·
πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ᾽ ἐν μέσῳ ἄλγε᾽ ἔπασχον
ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ·

ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπυθέσθην·
ἀνέρε κυδαλίμω θρασυμήδης ἀντίλοχός τε·
πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος· ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ τρώεσσι μάχεσθαι·
τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην· ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο νέστωρ·
ὀτρύνων πόλεμον δὲ μελαινάων ἀπὸ νηῶν
τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
γούνατά τε κνῆμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου·
χεῖρές τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος αἰακίδαο·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
λαοῖσι δώῃ τανύειν μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι
κυκλόσ' ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη· δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
πολλῶν ἑλκόντων· τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
ὣς οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
ἕλκεον ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
τρωσὶν μὲν ἐρύειν ποτὶ ἴλιον· αὐτὰρ ἀχαιοῖς
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
ἄγριος· οὐδέ κ' ἄρης λαοσσόος· οὐδέ κ' ἀθήνη
τόν γ' ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ'· οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
τοῖον ζεὺς ἐπὶ πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι

ἤδεε πάτροκλον τεθνηῶτα δῖος ἀχιλλεύς·
πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων·
τείχει ὑπὸ τρώων· ὅ μιν οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
τεθνάμεν· ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν
ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν· οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τόδε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων·
ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε διὸς μεγάλοιο νόημα·
δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον ὅσον ἐτύχθη
μήτηρ· ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος·
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ὦ φίλοι· οὐκ ἂμ ἡμῖν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη
εἰ τοῦτον τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
ὡς δέ τις αὖ τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
ὦ φίλοι· εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς· μή πώ τις ἐρωείτω πολέμοιο·
ὡς ἄρα τις εἴπεσκε· μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου·
ὡς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
ἵπποι δ' αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες

κλαῖον ἐπειδὴ πρῶτον πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' ἕκτορος ἀνδροφόνοιο·
ἦ μὰν αὐτομέδων γε διώρεος ἄλκιμος υἱός
πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων·
πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα· πολλὰ δ' ἀρειῇ·
τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν ἑλλήσποντον
ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' ἀχαιούς·
ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέρος ἑστήκῃ τεθνηότος ἠὲ γυναικός
ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες
οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη·
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν·
μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέησε κρονίων·
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ἆ δειλώ· τί σφῶϊ δόμεν πηλῆϊ ἄνακτι
θνητῷ· ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε·
ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχοιτεν·
οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσσά τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει·
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
ἕκτωρ πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω·
ἦ οὐχ ἅλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτως·
σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ

ὄφρα καὶ αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω
κτείνειν εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται·
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ·
ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσε μένος ἠΰ·
τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὖδας δὲ βαλόντε,
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ τρῶας καὶ ἀχαιούς·
τοῖσι δ' ἔπ' αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου·
ἵπποις ἀΐσσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·
ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ τρώων ὀρυμαγδοῦ·
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων·
ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶτας ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γάρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπισχεῖν ὠκέας ἵππους·
ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
ἀλκιμέδων υἱὸς λαέρκεος αἱμονίδαο·
στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο καὶ αὐτομέδοντα προσηύδα·
αὐτόμεδον τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς·
οἷον πρὸς τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται αἰακίδαο·
τὸν δ' αὐτομέδων προσέφη διώρεος υἱός·
ἀλκίμεδον· τίς γάρ τοι ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε·

εἰ μὴ πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος
ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι ὄφρα μάχωμαι·
ὣς ἔφατ' ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσὶν
αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος ἕκτωρ·
αὐτίκα δ' αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
αἰνεία τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων·
ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος αἰακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
τώ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν εἴ σύ γε θυμῷ
σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρηϊ·
ὣς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησεν ἐῢς πάϊς ἀγχίσαο·
τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέῃς εἰλυμένω ὤμους
αὔῃσι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
τοῖσι δ' ἅμα χρομίος τε καὶ ἄρητος θεοειδὴς
ἤϊσαν ἀμφότεροι· μέγα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
αὐτώ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
αὖτις ἀπ' αὐτομέδοντος· ὃ δ' εὐξάμενος διῒ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
αὐτίκα δ' ἀλκιμέδοντα προσηύδα πιστὸν ἑταῖρον·
ἀλκιμέδον· μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους·

ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεμαότε· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀΐω,
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω.
νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων· ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλοίη.
ὣς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε
ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵ περ ἄριστοι
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν·
νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἕκτωρ Αἰνείας θ' οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ
κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν,
ὣς ἄρ' ὅ γε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·

πρόσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη· ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·
καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὁρμηθήτην
εἰ μή σφω' αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε·
οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος·
τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
ἕκτωρ αἰνείας τ' ἠδὲ χρόμιος θεοειδής·
ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ
κείμενον· αὐτομέδων δὲ θοῷ ἀτάλαντος ἄρηϊ
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε μενοιτιάδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερείονά περ καταπεφνών.
ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
θῆκ' ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
αἱματόεις ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς·
ἂψ δ' ἐπὶ πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη
ἀργαλέη πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα ζεὺς
ὀρνύμεναι δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ
ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί· μῆλα δὲ κήδει·
ὣς ἣ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἓ αὐτήν

δῦσετ᾽ ἀχαιῶν ἔθνος· ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον·
πρῶτον δ᾽ ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα·
ἴφθιμον μενέλαον· ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
εἰσαμένη φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
σοὶ μὲν δὴ μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσεται εἴ κ᾽ ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὕπο τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσουσιν·
ἀλλ᾽ ἔχεο κρατερῶς· ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα·
τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
φοῖνιξ ἄττα γεραιὲ παλαιγενές· εἰ γὰρ ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί· βελέων δ᾽ ἀπερύκοι ἐρωήν·
τώ κεν ἔγωγ᾽ ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
ἀλλ᾽ ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος· οὐδ᾽ ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ ζεὺς κῦδος ὀπάζει·
ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
ὅττί ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε
καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν·
ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάᾳ δακέειν· λαρὸν τέ οἱ αἷμ᾽ ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
βῆ δ᾽ ἐπὶ πατρόκλῳ· καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἔσκε δ᾽ ἐνὶ τρώεσσι ποδῆς υἱὸς ἠετίωνος
ἀφνειός τ᾽ ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν ἕκτωρ
δήμου· ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·

τὸν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς μενέλαος
ἀΐξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
δούπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ ἀτρεΐδης μενέλαος
νεκρὸν ὑπ' ἐκ τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
> ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὄτρυνεν ἀπόλλων.
φαίνοπι ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος· ὅς οἱ ἁπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος ἀχαιῶν ταρβήσειεν.
οἷον δὴ μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος γε
> μαλθακὸς αἰχμητής. νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
νεκρὸν ὑπ' ἐκ τρώων. σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον.
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι. ποδῆν υἱὸν ἠετίωνος.
ὣς φάτο. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
καὶ τότ' ἄρα κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν.
> μαρμαρέην. ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν.
> ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε. τὴν δ' ἐτίναξε.
νίκην δὲ τρώεσσι δίδου. ἐφόβησε δ' ἀχαιούς.
> πρῶτος πηνέλεως βοιώτιος ἦρχε φόβοιο. ὅ ἀπ' φυγ.
βλῆτο γὰρ ὦμον δουρί. πρόσσω τετραμμένος αἰεί.
> ἄκρον ἐπιλίγδην. γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
αἰχμὴ πουλυδάμαντος. ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
λήϊτον αὖθ' ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
> υἱὸν ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου. παῦσε δὲ χάρμης.
τρέσσε δὲ παπτήνας. ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ ἀ[illegible]

Left margin: καὶ ὅτι ἡ ἐν ἀκρ[illegible] πα[illegible] [illegible]

Right margin:

ἕκτορα δ' ἐγγύθεν: ὁ ζηνόδοτος γράφει ἕκτορα δ' ὤτρυνεν ἄρης ὁ τρώων μεγ[illegible]· πόθεν δὲ οὗτος ὁ ἄρης ἐξαίφνης παρέστη:–

μαλθακὸς αἰχμητής: τὸ σημεῖον ὅτι οὐχ ὡς φύσει ὄντι μαλθακοῦ αἰχμητοῦ ὄντος τοῦ μενελάου [illegible] πρόσθεν πολέμιον [illegible] φίλον γὰρ ὁ ποιητὴς αὐτὸν καλεῖ:–

πρέποντας πολεμίοις τοὺς λόγους περιτέθεικεν ὁ ποιητής· ἐπεί τοι οὐκ οἶδε μαλθακὸν τὸν μενέλαον, καὶ γὰρ ἀγαθὸν πανταχοῦ καλεῖ αὐτόν, ὅ ἐστιν ἐν μάχῃ ἀνδρεῖον:–

μαρμαρέην, ἴδην δέ: ὅτι ὑποτίθεται τῆς αἰγίδος τὸ [illegible] ποιεῖν [illegible]. ἀπὸ ταύτης δὲ καὶ καταιγίδας αἱ πνοαὶ αἱ κάτω ἀΐσσουσαι:–

ἀστράψας δὲ μάλα: ὁ ζηνόδοτος γράφει νίκην δ' εἰργάζετο(?) [illegible] διὰ ὅλης αὐτὸς ἐσείσθη [illegible] αἰγίδα [illegible]· [illegible] ἐπὶ τί [illegible]. ἐπὶ γὰρ τῆς [illegible]:–

ἄκρον ἐπιλίγδην: ὅτι τὸ ἐπιλίγδην [illegible] ἐπιπολῆς [illegible] εἰ οὖν ἐπιλίγδην. πῶς γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις· καταμάλαξε γὰρ [illegible] μὴ ἐπιβεβηκέναι. ἀμείβεται ὁ ὅμηρος [illegible]

Bottom margin:

οὐκέτι, ἀμφότεροι ποσὶ [illegible] πληγῇ. [illegible] γὰρ [illegible] ταύτῃ:–
υἱὸν ἀλεκτρυόνος: ὅτι οὐκ εἴρηται παρὰ τὸν ἀλεκτρυόνα τὸ ζῷον τὸ ὄνομα οὐ [illegible]

ἐν καυλῷ δ' ἐάγη: τὸ τῆς ἐπιδορατίδος λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καυλόν. οὕτως δὲ Μάρων φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τοῖς διορθωτικοῖς. τοὶ δ' ἐβόησαν ἀμφότεροι γὰρ τελέως τὸ τοὶ δ' ἐβόησαν. οὐ γὰρ [illegible], ἀμαθία ἐστὶν καὶ ἐπὶ Πατρόκλου τοὶ [illegible] ἐπὶ [illegible] ὁ [illegible]:—

Τρῶες. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο: ἕως τοῦ αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμόν. λίαν τοῦτο πεπλεγμένον τοῦ λόγου καὶ ἔστι τῶν ἐπιφερομένων ζητημάτων. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε δίφρῳ ἐφεσταότος. πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθε. τίς πεζὸς ἤλυθε; καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος [illegible] αὐτὸς ἐγένετο ὁ πεζὸς ἥκων. ἀμαθὴ νοεῖν. τὰ μὲν διαμέσου εἰρημένα, τὰ δ' ἐκεῖ [illegible] ὕστερον τοῦ ἐπιφερομένου [illegible] τυχόντα καὶ [illegible]. τὸ γὰρ πεζὸς ἐκ τῶν πρὸ οὐκέτι τοῦ Κοιράνου ἀκουστέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. σαφὲς δὲ ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος. οὐ γὰρ [illegible] τοσοῦτο ἰσχύος ἐστὶ τοῦ Κοιράνου, ἦν γὰρ οὔτ' ἀριστέων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως. διαμέσου γὰρ τῷ δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν, αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ. [illegible] τὸ ἑξῆς· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο· πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθεν ὁ Ἰδομενεύς. [illegible] τὴν διαμέσου ταύτην κεφαλαιώδη [illegible] αὐτὸ μόνον προειρῆσθαι ἐν τῷ ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο δίφρῳ ἐφεσταότος. εἶτα ἐπεὶ [illegible] τὴν αἰτίαν [illegible] ἐν τῷ δίφρῳ πρότερον μὲν ἦν πεζός, τότε δὲ ὁ Κοίρανος αὐτῷ παραβάτης· [illegible] πεζὸς μὲν ἐκ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας, ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ [illegible] ὁ Ἰδομενεὺς [illegible]. οὐ γὰρ [illegible] πεζὸς ἦλθεν, οὐ χρησάμενος ἅρματι καθάπερ [illegible] τραχεῖαν ἔχων τὴν Ἰθάκην [illegible] πεζὸς ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον. προθεὶς οὖν τὸ κεφάλαιον, ὕστερον ἐπειδὴ [illegible] ἅρμα καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν, εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους. τοῦτο οὖν προλαβὼν [illegible]. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο δίφρῳ ἐφεσταότος πῶς; ὁ γὰρ Κοίρανος ἤλασε τοὺς ἵππους ἐπ' αὐτόν [illegible] πεζὸς ἐληλύθει. πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἤλυθε. τίς [illegible] εἶπεν [illegible] ἐγένετο προσόδου [illegible] ἦρχεν:—

ἔγχος ἔχων ἐν χειρί· μαχήσεσθαι Τρώεσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν.
ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
δίφρῳ ἐφεσταότος. τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν.
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ.
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
ἤλυθε. καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους.
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ,
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χερσὶ φίλῃσι
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
μάστιε νῦν, εἷός κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι.
γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
ὣς ἔφατ'. Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς. δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεύς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

ἤλυθε καί κε Τρωσί: [illegible] ὁ Μηριόνης [illegible] πεζὸς [illegible] Ἰδομενέα [illegible] ἡνίοχον [illegible] καὶ ὁ Κοίρανος· τὸ γὰρ πεζὸς τὰ πρῶτα καὶ ἐπὶ τοῦ Μηριόνου ἀκουστέον:—

Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας: ἐκδεκτέον τὸν ἐπὶ τοῦ Ἰδομενέως ὁ Κοίρανος [illegible] Ἰδομενέα κινδυνεύοντα πεζὸν [illegible] ἀπὸ τῶν [illegible] ἐξήλασε τοὺς ἵππους [illegible] ἐπὶ [illegible] τοῦ Ἕκτορος [illegible] τὸ [illegible] τὸ δ' ἐναντίον, αὐτὸς ὁ Κοίρανος [illegible] τὸν Ἰδομενέα:— τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο: κατὰ τὸ εἰκὸς [illegible] ἵππους. [illegible] ὑπὸ [illegible] τὸ δόρυ [illegible] καὶ οὐκέτι [illegible] αὐτὸ [illegible] τοὺς ἵππους [illegible]:— μάστιε νῦν: ὁ τοῦ [illegible] αὐτὸς μὲν [illegible] καὶ ἀκμάζων κινδυνεύει [illegible] προβαλλόμενος [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῖς [illegible]:— Ζεὺς ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην: [illegible] νίκην [illegible] ἑτέροις [illegible] ὄντων:—

ὢ πόποι· ἤδη μέν κε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι·
γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει· [illegible]
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται ὅς τις ἀφήῃ· [illegible]
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει· [illegible]
ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε·
ἀλλ' ἄγετ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην·
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ'· οὐδ' ἔτι φασὶν [illegible]
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ'· ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι·
εἴη δ' ὅς τις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος·
ἀλλ' οὔ πῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
ποίησον δ' αἴθρην· δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον· ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως·
ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν· καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
σκέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφές· αἴ κεν ἴδηαι
ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·

σχήσεσθ' ἀλλ' ἐν νηυσί· περιφρ(αστικῶς) ἀμφότεροι αὐτοῖς ἐμπεσέεσθαι ταῖς ναυσί· ἢ τὸν Ἕκτορα· πιθανώτερον τὸν Ἕκτορα ἐμπεσέεσθαι ἐρχόμενον:—

ἀλλ' οὔ πῃ δύναμαι: πῶς παρείληπται τὸ οὔ πῃ· σημαίνει ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· τὸ δὲ ποῦ ἐστιν ἐν τόπῳ ὅπερ καταλληλότερον· ἀλλ' οὐ δύναμαι ἔν τινι τόπῳ ἰδεῖν τινα τῶν Ἀχαιῶν τοιοῦτον· τὸ οὔ πῃ οὐ τοπικόν ἐστι ῥῆμα, ἀλλὰ παραπληρωματικὸς σύνδεσμος ἐκληφθέν:—

ἠέρι γὰρ κατέχονται· ὅτι ἀέρα τὴν σκοτίαν καλεῖ· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ ἀὴρ τῇ φύσει σκοτεινός ἐστι· λαμπρύνεται δὲ ἐπιφανέντος τοῦ ἡλίου· ἀὴρ [illegible]:—

δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι· μεγαλόφρον· οὐ σωτηρίαν αἰτεῖ, ἀλλὰ φῶς [illegible] ἵνα δρῶντες [illegible] πάθωσιν:—

τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο: περιπαθῶς εἰσάγει τὸν Αἴαντα δακρύοντα· οὐχ ἑτέροις ἄλλοις εὑρίσκομεν δεδακρυκότα· οὐ γὰρ ἦν κατ' Αἴαντα:—

αὐτίκα δ' ἠέρα μέν: σαφῶς τὴν σκοτίαν ἀέρα λέγει ἐπιχεῖ τούτοις ὀμίχλη· καὶ ἀπῶσε τὴν αὔραν ὅ ἐστι ὀμίχλην:—

καὶ τότ' ἄρ' Αἴας: οὐκ εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον ἀλλὰ [illegible] προσθέτως προσεῖπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον:—

ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον· καὶ τοῦτο περιπαθῶς· [illegible] τῆς μάχης

ὀτρύνων δ' ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
εἰπεῖν, ὅττί ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.

ρμη βῆ δ' ἰέναι ὥς τίς τε λέων· πολλαὶ αἱ [illegible] κόμβοι κατὰ τὸν ἥρωος πρὸς τὸν γράφοντα· εἰ καὶ διὰ τὴν φιλοστοργίαν καὶ [illegible] ποιούμενοι ἀποχώρησιν· ἑξῆς διὰ τῶν ὀξυδορκίαν ἀετοῦ παρεικάζει αὐτόν:—

λέγεται λ' τὸν λέοντα [illegible] ἐκ φύσεως ἔχειν λευκὸν κέντρα [illegible] καὶ πολὺ [illegible]:—

βῆ δ' ἰέναι, ὥστίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι, κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων.
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες. ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει. ἀλλ' οὔ τι πρήσσει. θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν.
καιόμεναί τε δεταί. τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.
ὣς ἀπὸ πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
ἤϊε πόλλ' ἀέκων. περὶ γὰρ δίε, μή μιν ἀχαιοὶ

ἀργαλέου προφόβοιο· ὅτι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ φόνου ὃ ἐστιν ὑποφυγῆς ὅτι ἕλωρ ἕλωσιν:—

ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν.
πολλὰ δὲ μηριόνῃ τε καὶ αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν.
αἴαντ' ἀργείων ἡγήτορε μηριόνη τε.
νῦν τις ἐνηείης πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσθω. πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζωὸς ἐών. νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ρμθ ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς μενέλαος.
πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός. ὅν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν.
ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ
θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος. ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο. καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ὀξύτατον δέρκεσθαι φησὶ μὲν ὁ ἀριστοτέλης ὡς [illegible] πρὸς τὸν ἥλιον ὁ ἀετὸς [illegible] ὃ δὴ [illegible] τοῦ ἀετοῦ [illegible] κινδυνεύεται [illegible]:—

ὣς τότε σοὶ μενέλαε διοτρεφὲς ὄσσε φαεινὼ
πάντοσε δινείσθην. πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων.
> εἴ που νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιτο.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἑτάρους. καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
ἀντίλοχ'. εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές. ὄφρα πύθηαι
λυγρῆς ἀγγελίης. ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
ἤδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσορόωντα
γιγνώσκειν. ὅτι πῆμα θεὸς δαναοῖσι κυλίνδει.
νίκη δὲ τρώων. πέφαται δ' ὤριστος ἀχαιῶν
πάτροκλος. μεγάλη δὲ ποθὴ δαναοῖσι τέτυκται.
ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' ἀχιλῆϊ θέων ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
εἰπεῖν. αἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν. ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος ἕκτωρ.
ὣς ἔφατ'. ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε. τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν. θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὧς μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε.
βῆ δὲ θέειν. τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
λαοδόκῳ. ὅ οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
> τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
πηλείδῃ ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
> οὐδ' ἄρα σοὶ μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν. ἔνθεν ἀπῆλθε

εἴ που νέστορος υἱὸν· οὐ γὰρ ἀρισταρχ[illegible] ἴδοι· [illegible] μένων [illegible] διὸ καὶ [illegible] ἀποστροφὴ τῶν λόγων πρὸς μενέλαον ἀπὸ τοῦ περιόντος λόγου :– ὅτι πῆμα θεὸς δαναοῖσι κυλίνδει· [illegible]

κατέστυγε· [illegible]

βῆ δὲ θέειν· πολλῷ περιπαθέστερον [illegible] τρέχοντα παραστῆναι τῷ ἀχιλλεῖ :–
τὸν μὲν δακρυχέοντα· [illegible] οἱ πόδες ἔφερον οὐχὶ [illegible]

[illegible] (left margin notes)

ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μέν: ὁ. ἀπέστρε φεν ὁ ἕκτωρ πρὸς αὐτὸν, ἀφ' οὗ τὸν ἐπεὶ αὐτοῦ λόγον· τὸ γὰρ ἦκεν ἀντὶ τοῦ ἀπέ πεμψεν:—

Τρώων ἐξ ἐνοπῆς: ὁ ἀστέριον λέγει τὴν μάχην ἀπὸ τοῦ ἀναλαμβ ὄντος καὶ ἐνοπῆς νῦν ἀπὸ μέρους τῆς μάχης φησίν:—

νῶϊ μαχησόμεθα: ὁ. ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις ὁ μαστάζομεν ἀχιλλεὺς ὑπάγει αὐτοῦ ὑπερβασίν· ζηνοδότου διασκευάζει καὶ εἰ δὲ ὁ μενέλαος ἐγράφη τῆς ἀχιλλέως θανάτου, οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦ ἀτρέως ἐκείνου ὑπάγει αὐτοῦ μαστάζομεν ὡς οἱ μεν τεροι:—

Ἀντίλοχος· μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν· ἀνέπεμψεν ἐς τὴν μάχην:—
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν
ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ· κεχολωμένον Ἀτρείωνι.
οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισθεν
νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ.
ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες. ἀριστοὶ ἡγούμενοι τε:—
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκός, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς.
ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἐπὶ κάπρῳ
βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσιν ἑλίξεται ἀλκὶ πεποιθώς.

ἶσον θυμὸν ἔχοντες: ὁ χ' ἀπὸ κοινοῦ ὁ Αἴας φαρέτρα· οὐ γὰρ τοι αὐτὰ μάλιστα ἡμεῖς μαχόμεθα· ἐπεὶ δὴ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχομεν, οἱ γὰρ δύο αἴαντες καλούμεθα· κοινὰ γὰρ ὡς ὁ ἄρης:—

αἴροντας

ΡΝ

τὸ ἕως ἀντὶ τοῦ τέως λαμβάνει οὐδέποτε ποιεῖ:

ἂψ ἀνεχώρησαν· διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ὣς τρῶες εἷος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν· τῶν δὲ τράπετο χρώς· οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω ἀΐξας περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
ὣς οἵ γε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος· ἠΰτε πῦρ τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει· μινύθουσι δὲ οἶκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο.
ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
οἳ δ' ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
ὣς οἵ γε μεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
αἴαντ' ἰσχανέτην· ὥς τε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
ὑλήεις πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
ἴσχει· ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
πλάζων· οὐδέ τι μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
ὣς αἰεὶ αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἕποντο· δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα
αἰνείας τ' ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος ἕκτωρ

τῶν δ' ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν
οὖλον κεκλήγοντες ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
κίρκον· ὅ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν.
ὣς ἄρ' ὑπ' αἰνείαι τε καὶ ἕκτορι κοῦροι ἀχαιῶν
οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν· λήθοντο δὲ χάρμης·
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον·
φευγόντων δαναῶν· πολέμου δ' οὔ γίνετ' ἐρωή:–

[illegible]

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ

Ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε·
τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων.
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤι μοι ἐγώ. τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο·
μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ·
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε· καί μοι ἔειπε
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο·
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
σχέτλιος. ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ.
νῆας ἔπ' ἄψ ἴμεναι. μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι·
ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς
δάκρυα θερμὰ χέων. φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
ὤι μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος. ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης. ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι·
κεῖται Πάτροκλος. νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ. ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
ὣς φάτο. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς. χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.

[illegible]

DIGITAL CLASSICS